

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 999

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 octombrie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
249. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 87/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2023 privind unele măsuri pentru acordarea unei prime de carieră didactică pentru personalul didactic și didactic auxiliar, precum și unei prime de carieră profesională pentru personalul nedidactic din învățământul de stat, suportate din fonduri externe nerambursabile, și pentru modificarea unor acte normative în domeniul educației	2-3	Decizia nr. 326 din 9 iulie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) și ale art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal	7-12
1.232. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 87/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2023 privind unele măsuri pentru acordarea unei prime de carieră didactică pentru personalul didactic și didactic auxiliar, precum și unei prime de carieră profesională pentru personalul nedidactic din învățământul de stat, suportate din fonduri externe nerambursabile, și pentru modificarea unor acte normative în domeniul educației	4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 268 din 28 mai 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 144 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă	4-6	163/159/372. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea art. 1 din Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 155/143/347/2024 privind stabilirea unor măsuri suplimentare pentru controlul și eradicarea peștei micilor rumegătoare.....	13
		4.151. — Ordin al ministrului educației pentru modificarea Ordinului ministrului educației nr. 5.025/2022 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Armand Călinescu” din municipiul Pitești, județul Argeș	14
		6.245. — Ordin al ministrului finanțelor privind prospectele operațiunilor de preschimbare a titlurilor de stat aferente lunii octombrie 2024	15-16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 87/2023
pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2023
privind unele măsuri pentru acordarea unei prime de carieră didactică pentru personalul didactic
și didactic auxiliar, precum și unei prime de carieră profesională pentru personalul nedidactic
din învățământul de stat, suportate din fonduri externe nerambursabile, și pentru modificarea
unor acte normative în domeniul educației**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87 din 20 octombrie 2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2023 privind unele măsuri pentru acordarea unei prime de carieră didactică pentru personalul didactic și didactic auxiliar, precum și unei prime de carieră profesională pentru personalul nedidactic din învățământul de stat, suportate din fonduri externe nerambursabile, și pentru modificarea unor acte normative în domeniul educației, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 952 din 20 octombrie 2023, cu următoarele modificări și completări:

1. **Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:**

**„ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea și completarea Ordonanței de
urgență a Guvernului nr. 58/2023 privind unele măsuri
pentru acordarea unei prime de carieră didactică
pentru personalul didactic și didactic auxiliar,
precum și unei prime de carieră profesională
pentru personalul administrativ din învățământul de stat,
suportate din fonduri externe nerambursabile,
precum și pentru modificarea art. 6 din Ordonanța
de urgență a Guvernului nr. 83/2023 privind unele măsuri
pentru susținerea preșcolarilor și elevilor dezavantajați
care beneficiază de sprijin educațional pe bază
de tichete sociale pe suport electronic acordate
din fonduri externe nerambursabile și luarea
unor măsuri în domeniul educației”**

2. **La articolul I, după punctul 1 se introduce un nou punct, pct. 11, cu următorul cuprins:**

„11. **La articolul 3, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

«(4) Prima de carieră didactică se acordă începând cu luna octombrie a fiecărui an și va putea fi utilizată până în luna octombrie a anului următor inclusiv.

(5) Prima de carieră didactică se acordă și pentru următorii ani școlari/universitari, respectiv în perioada anilor școlari/universitari 2023—2024 până în anul școlar/universitar 2026—2027 inclusiv, pentru a susține cariera didactică a personalului didactic din sistemul de învățământ preuniversitar și universitar de stat, în conformitate cu obiectivele Programului Educație și Ocupare 2021—2027 și în limita fondurilor disponibile cu această destinație, și va putea fi utilizată până în luna octombrie a anului următor inclusiv.»

3. **La articolul I punctul 3, alineatele (11) și (12) ale articolului 4 se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(11) Prima de carieră profesională se acordă pe suport electronic potrivit procedurii de acordare prevăzute la art. 7—9, 11, 13 și 14.

(12) Prima de carieră profesională se acordă începând cu luna octombrie a fiecărui an și va putea fi utilizată până în luna octombrie a anului următor inclusiv.”

4. **La articolul I, după punctul 3 se introduc trei noi puncte, pct. 31—33, cu următorul cuprins:**

„31. **La articolul 5, literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

«b) *beneficiar final personal didactic* — personalul din învățământul preuniversitar, respectiv cadrele didactice, didactice auxiliare din învățământul preuniversitar de stat, precum și cadrele didactice din sistemul de învățământ universitar de stat care dețin gradul didactic de conferențiar, șef de lucrări/lector și asistent universitar, precum și personalul didactic auxiliar din sistemul de învățământ universitar, aflat în activitate într-un an școlar/universitar începând cu anul școlar/universitar 2022—2023 până în anul școlar/universitar 2026—2027 inclusiv, denumit în continuare *beneficiari finali*;

c) *beneficiar final personal administrativ* — personalul administrativ din învățământul preuniversitar aflat în activitate într-un an școlar începând cu anul școlar 2022—2023 până în anul școlar 2026—2027 inclusiv, precum și personalul administrativ din învățământul universitar aflat în activitate într-un an universitar începând cu anul universitar 2022—2023 până în anul universitar 2026—2027 inclusiv, care beneficiază de cursuri de pregătire profesională;».

32. **Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 6. — (1) Reprezentanții inspectoratelor școlare județene și ai Inspectoratului Școlar al Municipiului București elaborează lista cu beneficiarii finali, având în vedere informațiile comunicate și asumate de reprezentanții unităților de învățământ preuniversitar de stat. Universitățile de stat elaborează lista cu beneficiari finali potrivit procedurilor proprii. Listele cu beneficiarii finali se elaborează până la data de 20 septembrie a fiecărui an, începând cu anul 2024.

(2) Lista cu beneficiarii finali conține următoarele informații: nume, prenume, cod numeric personal, adresa de domiciliu/reședință, instituția de învățământ în care își desfășoară activitatea, adresa unității de învățământ, opțiunea beneficiarului final privind locul de primire a măsurii de susținere a activității didactice pe suport electronic.

(3) Reprezentanții inspectoratelor școlare județene/Inspectoratului Școlar al Municipiului București și ai

universităților de stat asigură transmiterea informațiilor centralizate către Ministerul Educației până la data de 25 septembrie a fiecărui an, începând cu anul 2024.

(4) Reprezentanții Ministerului Educației centralizează lista beneficiarilor finali și o comunică Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene până la data de 30 septembrie a fiecărui an, începând cu anul 2024.

(5) Ministerul Educației colaborează cu Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene pentru a asigura o bună comunicare a informațiilor specifice.

(6) Termenele de transmitere a listelor de beneficiari pentru anii școlari/universitari următori se stabilesc prin ordin al ministrului investițiilor și proiectelor europene.

(7) Pe tot parcursul derulării Programului, începând cu data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență, încărcarea cardurilor se face ori de câte ori este necesar.

(8) Pentru aceeași perioadă pot fi emise carduri suplimentare, în funcție de situațiile transmise de Ministerul Educației.

(9) Ministerul Educației își asumă realitatea și conformitatea datelor transmise Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene în vederea încărcării cardurilor.»

33. La articolul 7, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(2) Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene, pe baza contractului de achiziție publică legal încheiat, transferă ori de câte ori este nevoie, către unitatea emitentă, contravaloarea nominală a măsurii de susținere a activității didactice pentru suporturile electronice distribuite și achită costul emiterii acestora.»

5. La articolul 1 punctul 5, după alineatul (3) al articolului 11 se introduc două noi alineate, alin. (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) În situația în care beneficiarul este încadrat eronat în altă categorie, la sumele încărcate eronat pentru cele două categorii de beneficiari, respectiv prima de carieră didactică și prima de carieră profesională, i se încarcă diferența de sumă sau i se compensează sumele primite necuvenit cu sumele ce urmează a fi primite în anii următori, ca beneficiar al măsurii.

(5) În situația în care beneficiarii măsurii au fost încadrați eronat și au primit sume necuvenite și nu vor rămâne beneficiari ai măsurii în anii următori, sumele încasate necuvenit vor fi recuperate de către Ministerul Educației și returnate Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene.”

6. La articolul 1, punctul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„9. În cuprinsul ordonanței de urgență, sintagma «personal nedidactic» se înlocuiește cu sintagma «personal administrativ».”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

PETRE-FLORIN MANOLE

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 2 octombrie 2024.

Nr. 249.

7. Articolul III se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. III.** — La articolul 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2023 privind unele măsuri pentru susținerea preșcolarilor și elevilor dezavantajați care beneficiază de sprijin educațional pe bază de tichete sociale pe suport electronic acordate din fonduri externe nerambursabile și luarea unor măsuri în domeniul educației, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 928 din 13 octombrie 2023, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

«**Art. 6.** — (1) Unitățile de învățământ informează reprezentantul legal sau reprezentanții legali, după caz, cu privire la condițiile de eligibilitate prevăzute de prezenta ordonanță de urgență în vederea accesării sprijinului educațional și solicită acestora completarea unei cereri din care să reiasă componența familiei, astfel cum este definită la art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 33/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 126/2002.

(2) Reprezentantul legal sau reprezentanții legali ai potențialilor destinatari finali, care se încadrează în condițiile de eligibilitate prevăzute la art. 4, depun la unitatea de învățământ cererea prevăzută la alin. (1), în termen de 45 de zile calendaristice de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și 25 de zile calendaristice de la începutul cursurilor pentru anii școlari aferenți perioadei 2024—2027.»

Art. II. — (1) Prima de carieră didactică prevăzută la art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2023 privind unele măsuri pentru acordarea unei prime de carieră didactică pentru personalul didactic și didactic auxiliar, precum și unei prime de carieră profesională pentru personalul administrativ din învățământul de stat, suportate din fonduri externe nerambursabile, și pentru modificarea unor acte normative în domeniul educației, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se acordă și cadrelor didactice, didactice auxiliare din învățământul preuniversitar de stat, aflate în activitate într-un an școlar începând cu anul școlar 2023—2024 până în anul școlar 2026—2027 inclusiv, și personalului didactic având gradul didactic de conferențiar, șef de lucrări/lector și asistent universitar, precum și personalului didactic auxiliar din sistemul de învățământ universitar, aflat în activitate într-un an universitar începând cu anul universitar 2023—2024 până în anul universitar 2026—2027 inclusiv.

(2) Personalul administrativ din învățământul preuniversitar aflat în activitate într-un an școlar începând cu anul școlar 2023—2024 până în anul școlar 2026—2027 inclusiv, precum și personalul administrativ din învățământul universitar în activitate într-un an universitar începând cu anul universitar 2023—2024 până în anul universitar 2026—2027 inclusiv beneficiază de o primă de carieră profesională pe suport electronic, în limita unui plafon anual de 500 lei net/an școlar/universitar, suportată din Programul Educație și Ocupare 2021—2027, în limita bugetului disponibil pentru această categorie de măsură și în conformitate cu regulile de eligibilitate ale programului operațional.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 87/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2023 privind unele măsuri pentru acordarea unei prime de carieră didactică pentru personalul didactic și didactic auxiliar, precum și unei prime de carieră profesională pentru personalul nedidactic din învățământul de stat, suportate din fonduri externe nerambursabile, și pentru modificarea unor acte normative în domeniul educației

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 87/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2023 privind unele măsuri pentru acordarea unei prime de carieră didactică pentru personalul didactic și didactic auxiliar, precum și unei prime de carieră profesională pentru personalul nedidactic din învățământul de stat, suportate din fonduri externe nerambursabile, și pentru modificarea unor acte normative în domeniul educației și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 2 octombrie 2024.
Nr. 1.232.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****D E C I Z I A N r. 268**

din 28 mai 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 144 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 144 alin. (2) din Codul de procedură civilă,

excepție ridicată de Alexandru Maghiar în Dosarul nr. 12/1/2020/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 340D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Magistratul-asistent învederează că citația emisă pentru autorul excepției s-a întors cu mențiunea „Destinatar decedat”, fără însă a exista la dosar vreun document referitor la introducerea în cauză a moștenitorilor acestuia. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 343D/2020 și nr. 507D/2020, având ca obiect excepția de

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 144 alin. (2), respectiv ale art. 144 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Carmen Grațiana Zorzon în Dosarul nr. 137/1/2020/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și de Ene Mihalache în Dosarul nr. 2.161/1/2019/a2 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de conexare a cauzelor. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 343D/2020 și nr. 507D/2020 la Dosarul nr. 340D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că într-o jurisprudență constantă Curtea a reținut că strămutarea reprezintă un incident procedural care nu pune în discuție fondul cauzei, tocmai aceasta fiind rațiunea reglementării caracterului definitiv al încheierii prin care se soluționează cererea de strămutare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 11 februarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 12/1/2020/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 144 alin. (2) din Codul de procedură civilă.**

8. Prin Încheierea din 12 februarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 137/1/2020/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 144 alin. (2) din Codul de procedură civilă.**

9. Prin Încheierea din 20 februarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.161/1/2019/a2, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 144 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.**

10. Excepția a fost invocată de Alexandru Maghiar, Carmen Grațiana Zorzon și Ene Mihalache în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri de strămutare.

11. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât o hotărâre judecătorească nemotivată nu poate dovedi că a respectat dispozițiile constituționale. De asemenea, normele criticate contravin și art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia procedura în fața unei instanțe trebuie să asigure „soluționarea juridică a litigiului”, menționând în acest sens Hotărârea din 23 octombrie 1985, pronunțată în Cauza *Bentham împotriva Țărilor de Jos*. Așadar, dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale deoarece numai cererea de strămutare trebuie să fie motivată de cel care o formulează, nu și hotărârea pronunțată de instanța investită cu soluționarea acesteia. De asemenea, dispozițiile legale criticate sunt discriminatorii în raport cu judecătorii care sunt privilegiați prin nemotivarea încheierii de strămutare.

12. Se mai arată că, întrucât hotărârea asupra strămutării se dă fără motivare și este definitivă, justițiabilii nu au posibilitatea să cunoască motivele care au stat la baza pronunțării soluției asupra cererii de strămutare, iar potrivit dispozițiilor legale

criticate, nici nu beneficiază de o cale de atac împotriva hotărârii prin care s-a soluționat cererea.

13. Prin reglementările pe care le adoptă, statul trebuie să asigure o protecție egală drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor, indiferent de natura cererii adresate instanței judecătorești.

14. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Guvernul**, în Dosarul nr. 507D/2020, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 144 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă. Alin. (2) al art. 144 din Codul de procedură civilă a fost modificat prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1074 din 18 decembrie 2018. Dispozițiile legale criticate au în prezent următorul cuprins:

— Art. 144 alin. (1) și (2): „(1) Cererea de strămutare se judecă de urgență, în camera de consiliu, cu citarea părților din proces.

(2) Încheierea asupra strămutării se dă fără motivare și este definitivă.”

20. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind valorile supreme ale statului de drept și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 — *Universalitatea*, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 — *Accesul liber la justiție* și în art. 124 alin. (1) privind înfăptuirea justiției. De asemenea, invocă prevederile art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 privind dreptul la un remediu efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate prin raportare la critici similare cu cele formulate în prezenta cauză, Curtea, prin Decizia nr. 216 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 3 iulie 2019, sau Decizia nr. 265 din 9 mai 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 1069 din 27 noiembrie 2023, constatând constituționalitatea acestora.

22. Curtea a reținut că strămutarea este un incident procedural cu privire la instanța sesizată, care urmărește asigurarea unor condiții optime pentru desfășurarea activității de judecată, înlăturând orice suspiciune legată de nepărtinire și obiectivitate în soluționarea cauzelor deduse judecării. Ca atare, pronunțarea asupra cererii de strămutare nu implică judecarea aspectelor ce privesc fondul cauzei, astfel încât, în vederea împiedicării tergiversării soluționării aspectelor ce privesc drepturile și obligațiile ce rezultă din raporturile juridice deduse judecării, legiuitorul a instituit o procedură simplificată de judecată, ce implică judecarea cererii de strămutare în camera de consiliu, cu citarea părților, dând expresie în acest fel principiului contradictorialității și al respectării dreptului la apărare.

23. Dispozițiile legale criticate sunt reglementate de legiuitor în temeiul mandatului său constituțional conferit de art. 126 alin. (2) din Constituție, fiind dreptul exclusiv al acestuia să stabilească mijloacele procedurale prin care se asigură o bună administrare a justiției, prin instituirea unor prevederi care să prevină exercitarea abuzurilor în exercitarea drepturilor procesuale, în vederea asigurării judecării procesului în mod echitabil și într-un termen rezonabil. Așadar, nu poate fi reținută nici încălcarea art. 1 și 15 din Constituție.

24. De asemenea, prin deciziile menționate, făcând referire la jurisprudența sa, Curtea a reținut că accesul liber la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înlătură și se asigură justiția, dar aceasta nu înseamnă că el trebuie asigurat la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege, deoarece căile de atac sunt stabilite exclusiv de legiuitor, putând fi instituite prin lege reguli deosebite, în considerarea unor situații diferite. Astfel, este dreptul exclusiv al legiuitorului să stabilească regula potrivit căreia hotărârea de strămutare a pricinii este definitivă, în considerarea faptului că prin aceasta instanța nu se pronunță asupra fondului, iar exercitarea unor căi de atac ar prelungi nejustificat judecarea definitivă a cauzelor, antrenând, totodată, cheltuieli materiale suplimentare pentru justițiabili. Așa fiind, dispozițiile art. 144 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu sunt contrare nici

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru Maghiar în Dosarul nr. 12/1/2020/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Carmen Grațiana Zorzon în Dosarul nr. 137/1/2020/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și de Ene Mihalache în Dosarul nr. 2.161/1/2019/a2 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 144 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

dispozițiilor art. 129 din Constituție care prevăd că exercitarea căilor de atac se face „în condițiile legii”.

25. În continuare, referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a statuat în mod constant în jurisprudența sa că principiul constituțional al egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. Or, pronunțarea asupra cererii de strămutare nu implică judecarea aspectelor ce privesc fondul cauzei, astfel încât soluția legislativă diferită referitoare la motivarea hotărârii asupra strămutării nu încalcă principiul egalității în fața legii, astfel cum a fost dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale.

26. Referitor la încălcarea dreptului la apărare, Curtea a reținut că părțile își pot formula apărările cu ocazia judecării în fond a cauzei și a soluționării căilor de atac. Cu alte cuvinte, de vreme ce nu se judecă fondul pricinii, nu se poate susține că interesele celor în cauză ar fi prejudiciate, aspectele asupra cărora este chemată să se pronunțe instanța competentă să judece cererea de strămutare neținând de pricina însăși, ci de asigurarea condițiilor de nepărtinire și obiectivitate în soluționarea pricinilor, condiții care vizează toate părțile din proces, indiferent de calitatea lor procesuală.

27. Curtea a mai reținut că prevederile art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil nu sunt incidente în cauză, având în vedere că aceste dispoziții convenționale se referă la apărarea unor drepturi cu caracter civil prevăzute de Convenție, nefiind aplicabile procedurii de judecare a cererii de strămutare a cauzei, iar art. 13 consacră dreptul oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor și libertăților sale. Sintagma „recurs efectiv” din denumirea art. 13 nu are semnificația unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești, ci se referă la dreptul persoanei de a recurge, prin cerere, la o instanță judecătorească, în vederea soluționării cauzei sale.

28. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale în materie, considerentele și soluția cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 326

din 9 iulie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) și ale art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal, excepție ridicată de Darius Alin Togoie în Dosarul nr. 1.337/176/2019 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2D/2020.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 205D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal, excepție ridicată de Petrică Vasile Buzdugan în Dosarul nr. 444/266/2019 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

4. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 559D/2021, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal, excepție ridicată, din oficiu, de instanța judecătorească în Dosarul nr. 3.215/249/2019 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală.

6. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

7. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 3.120D/2021, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal, excepție ridicată de Sergiu Marian Rîpan în Dosarul nr. 7.412/190/2020 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

8. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

9. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 3.768D/2021, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3), respectiv a sintagmei „instanța revocă amânarea și dispune aplicarea și executarea pedepsei”, și ale art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal, excepție ridicată de Viorel Nină în Dosarul nr. 38/751/2021 al Curții Militare de Apel București.

10. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

11. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2D/2020, nr. 205D/2020, nr. 559D/2021, nr. 3.120D/2021 și nr. 3.768D/2021, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

12. Reprezentantul Ministerului Public apreciază că sunt întrunite condițiile pentru conexarea dosarelor.

13. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 205D/2020, nr. 559D/2021, nr. 3.120D/2021 și nr. 3.768D/2021 la Dosarul nr. 2D/2020, care a fost primul înregistrat.

14. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorul excepției compară regimul juridic al amânării aplicării pedepsei cu cel al suspendării sub supraveghere a executării acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

15. Prin Încheierea din 18 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.337/176/2019, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Darius Alin Togoie într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe penale.

16. Prin Încheierea din 15 ianuarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 444/266/2019, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Petrică Vasile Buzdugan într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe penale.

17. Prin Încheierea din 19 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.215/249/2019, **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal.** Excepția a fost ridicată, din oficiu, de instanța judecătorească într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe penale.

18. Prin Încheierea penală din 20 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 7.412/190/2020, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Sergiu Marian Rîpan într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe penale.

19. Prin Încheierea din 8 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 38/751/2021, **Curtea Militară de Apel București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3), respectiv a sintagmei „instanța revocă amânarea și dispune aplicarea și executarea pedepsei”, și ale art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Viorel Nină într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe penale.

20. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă principiile fundamentale privind statul de drept în componenta

sa referitoare la garantarea drepturilor cetățenilor, separația și echilibrul puterilor, respectarea legilor, egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție, legalitatea incriminării și a pedepsei, dreptul la apărare, restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, independența judecătorilor, instanțele judecătorești, integrarea în Uniunea Europeană, interzicerea torturii, dreptul la respectarea vieții private și de familie, dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori pentru aceeași infracțiune, precum și proporționalitatea infracțiunilor și pedepselor, întrucât exclud posibilitatea ca instanța judecătorească să aprecieze, în ipoteza săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate în termenul de supraveghere al amânării aplicării unei pedepse, în ce măsură se impun revocarea amânării și aplicarea pedepsei, respectiv executarea acesteia. Arată că a pierde beneficiul amânării aplicării pedepsei după expirarea termenului de supraveghere, deci după considerarea ca executată a pedepsei, aduce o atingere gravă dreptului de a nu fi pedepsit de două ori pentru aceeași faptă. Practic, pierderea în aceste condiții a beneficiului amânării aplicării pedepsei cu dispunerea concomitentă a executării din nou a pedepsei în regim privativ de libertate echivalează cu executarea a două pedepse pentru aceeași faptă. Apreciază că dispozițiile art. 88 alin. (3) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care permit revocarea amânării aplicării pedepsei numai înainte de executarea sau considerarea ca executată a acesteia. De asemenea, arată că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, încălcarea principiului egalității apare atunci când se aplică un tratament juridic diferențiat unor situații de fapt asemănătoare, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă sau dacă există o disproporție vădită între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite. Astfel, dispozițiile art. 88 alin. (3) din Codul penal prevăd că în situația în care după amânarea aplicării pedepsei persoana supravegheată a săvârșit o nouă infracțiune, cu intenție sau intenție depășită, descoperită în termenul de supraveghere, pentru care s-a pronunțat o condamnare chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă amânarea și dispune aplicarea și executarea pedepsei. Așadar, legiuitorul nu face distincție între condamnarea la pedeapsa amenzii penale, respectiv a închisorii, așa cum procedează în cazul revocării suspendării executării pedepsei în ipoteza prevăzută de dispozițiile art. 96 alin. (4) din Codul penal, unde se stabilește că, în cazul în care pe parcursul termenului de supraveghere, cel condamnat a săvârșit o nouă infracțiune, descoperită până la împlinirea termenului și pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei. În acest sens, instanța judecătorească autoare a excepției arată că, în speță, cel puțin la nivel teoretic, este posibilă aplicarea unei sancțiuni de drept penal constând în amendă penală în cazul ambelor infracțiuni deduse judecății. Prin urmare, apreciază că reglementarea criticată creează un regim discriminatoriu, în ipoteza comiterii unei noi infracțiuni în termenul de supraveghere, între persoanele cu privire la care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei și persoanele pentru care executarea pedepsei a fost suspendată sub supraveghere, fără a exista o justificare obiectivă și rațională. Deși este unanim admis în doctrină și în practica judiciară faptul că amânarea aplicării pedepsei reprezintă o modalitate de individualizare judiciară a sancțiunii de drept penal chiar mai blândă decât suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, tratamentul sancționator aplicabil în cazul în care este comisă o nouă infracțiune în interiorul termenului de supraveghere este inegal. Astfel, revocarea amânării aplicării pedepsei devine obligatorie, indiferent de natura sancțiunii de drept penal aplicate

pentru noua infracțiune (condamnare la pedeapsa amenzii penale sau la pedeapsa închisorii), în timp ce în cazul în care persoana condamnată săvârșește o nouă infracțiune pe parcursul termenului de supraveghere stabilit conform prevederilor art. 92 din Codul penal, revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere devine obligatorie doar dacă se pronunță o soluție de condamnare la pedeapsa închisorii, ceea ce determină o disproporție vădită între scopul urmărit prin tratamentul inegal (sancționarea persoanei care nu respectă obligația de a nu comite infracțiuni în cadrul termenului de supraveghere) și mijloacele folosite (caracterul obligatoriu al revocării amânării aplicării pedepsei indiferent de natura noii sancțiuni de drept penal aplicate și executarea în regim de detenție a noii pedepse, respectiv caracterul obligatoriu al revocării suspendării executării pedepsei doar în situația în care se aplică pentru noua infracțiune pedeapsa închisorii). Apreciază că dispozițiile art. 88 alin. (3) din Codul penal creează discriminare, întrucât legiuitorul nu face distincție între condamnarea la pedeapsa amenzii penale și condamnarea la pedeapsa închisorii, așa cum a procedat în cazul revocării suspendării executării pedepsei în ipoteza prevăzută de dispozițiile art. 96 alin. (4) din Codul penal. Astfel, textul de lege criticat încalcă principiul egalității în fața legii, neexistând nicio justificare obiectivă și rațională pentru care, în ipoteza comiterii unei infracțiuni în termenul de supraveghere, să se instituie o diferență de tratament sancționator între persoanele cu privire la care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei și persoanele a căror pedeapsă a fost suspendată sub supraveghere, fiind creată o disproporție vădită între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite.

21. Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală apreciază că dispozițiile art. 88 alin. (3) din Codul penal nu contravin textelor constituționale invocate de autorul excepției. Consideră că soluția juridică criticată reprezintă opțiunea legiuitorului, potrivit politicii sale penale, în conformitate cu prevederile art. 61 alin. (1) din Constituție. În ipoteza prevăzută de dispozițiile art. 88 alin. (3) din Codul penal, legiuitorul a reglementat o individualizare legală a pedepsei pentru faptele săvârșite, care constă în revocarea amânării aplicării pedepsei și în stabilirea unei noi pedepse, potrivit dispozițiilor legale referitoare la concursul de infracțiuni, pedeapsă ce trebuie executată într-un loc de detenție. Arată că maniera de reglementare a regimului individualizării pedepsei în cazul concursului de infracțiuni săvârșit în ipoteza prevăzută prin textul de lege criticat nu este de natură să încalce dreptul judecătorului de a proceda la individualizarea judiciară a pedepsei în situația analizată, fiind determinată de aprecierea de către legiuitor a pericolului pe care îl prezintă pentru valorile sociale ocrotite prin legea penală săvârșirea de către persoana supravegheată a unei noi infracțiuni, pe parcursul termenului de supraveghere. Apreciază că soluția juridică criticată nu este de natură să creeze discriminare între persoanele față de care s-a pronunțat o soluție de amânare a aplicării pedepsei și cele față de care s-a pronunțat o soluție de condamnare cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, întrucât la momentul pronunțării uneia sau alteia dintre soluții ele se află în situații diferite. În prima ipoteză, judecătorul apreciază că simpla pronunțare a soluției are efect de reeducare a persoanei și aceasta este în măsură să se reintegreze social. În cea de-a doua ipoteză, judecătorul apreciază că doar prin pronunțarea unei pedepse și supravegherea conduitei inculpatului pe o perioadă mai scurtă sau mai lungă de timp se poate asigura reintegrarea socială a acestuia și implicit reeducarea sa. În ceea ce privește comparația făcută, în susținerea excepției de neconstituționalitate, între revocarea amânării aplicării pedepsei și revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere,

sub aspectul menținerii acesteia din urmă în ipoteza săvârșirii, pe parcursul termenului de supraveghere, a unei infracțiuni pentru care este aplicată pedeapsa amenzii și, respectiv, al imposibilității menținerii amânării aplicării pedepsei în situația comiterii, pe parcursul termenului de supraveghere, a unei infracțiuni similare celei anterior menționate, critica este inadmisibilă, întrucât neconstituționalitatea dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal nu poate fi dedusă prin compararea lor cu prevederile art. 96 alin. (4) din Codul penal, ci doar din raportarea textului de lege criticat la principiile Constituției.

22. Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori consideră că excepția invocată este întemeiată, întrucât soluția legislativă prevăzută de dispozițiile art. 88 alin. (3) din Codul penal nu respectă exigențele impuse de prevederile art. 1 alin. (5), ale art. 11 alin. (1), ale art. 16, ale art. 20, ale art. 21 alin. (3) și ale art. 23 alin. (12) din Constituție și de prevederile art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special în urma interpretării oferite prin Decizia nr. 24 din 19 septembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

23. Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori apreciază că dispozițiile art. 88 alin. (3) din Codul penal sunt clare, precise și previzibile și nu contravin principiului egalității în fața legii, dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare. Arată că, prin dispozițiile art. 88 alin. (3) din Codul penal, legiuitorul a prevăzut o formă de individualizare legală a pedepsei pentru faptele săvârșite, care constă în revocarea amânării aplicării pedepsei și în stabilirea unei noi pedepse, potrivit dispozițiilor legale referitoare la concursul de infracțiuni, pedeapsă ce trebuie executată într-un loc de detenție. Astfel, maniera de reglementare a regimului individualizării pedepsei în cazul concursului de infracțiuni săvârșit în ipoteza prevăzută prin textul de lege criticat nu este de natură să încalce dreptul judecătorului de a proceda la individualizarea judiciară a pedepsei în situația analizată, fiind determinată de aprecierea de către legiuitor a pericolului pe care îl prezintă pentru valorile sociale ocrotite prin legea penală săvârșirea de către persoana supravegheată a unei noi infracțiuni, pe parcursul termenului de supraveghere. Consideră că soluția juridică criticată reprezintă opțiunea legiuitorului, potrivit politicii sale penale, și a fost reglementată în conformitate cu prevederile art. 61 alin. (1) din Constituție și în marja de apreciere prevăzută de acestea.

24. Curtea Militară de Apel București consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Invocă, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 306 din 9 iunie 2020.

25. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

26. Guvernul, în punctul de vedere transmis în Dosarul Curții Constituționale nr. 559D/2021, consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal este, în principal, inadmisibilă. Astfel, arată că motivele de neconstituționalitate a acestor prevederi de lege se bazează pe o comparație între regimul juridic al instituției amânării aplicării pedepsei și cel al instituției suspendării executării pedepsei sub supraveghere cu privire la condițiile revocării. Invocă, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 70 din 29 ianuarie 2019, paragraful 24, prin care aceasta a reținut că — în ceea ce privește comparația făcută, în susținerea excepției de neconstituționalitate, între revocarea amânării aplicării pedepsei și revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere,

sub aspectul menținerii acestei din urmă forme de individualizare a pedepsei în ipoteza săvârșirii, pe parcursul termenului de supraveghere, a unei infracțiuni pentru care este aplicată pedeapsa amenzii și al imposibilității menținerii amânării aplicării pedepsei, în situația comiterii, pe parcursul termenului de supraveghere, a unei infracțiuni similare celei anterior menționate — o astfel de critică este inadmisibilă, întrucât neconstituționalitatea dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal nu poate fi dedusă prin compararea lor cu prevederile art. 96 alin. (4) din Codul penal, ci doar din raportarea textului criticat la dispozițiile Constituției. În subsidiar, apreciază că excepția este neîntemeiată. Așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, prevederile art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic cu privire la aplicarea unor măsuri, indiferent de natura lor. Totodată, Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa că la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, iar violarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă. Or, instituția amânării aplicării pedepsei este o modalitate distinctă de individualizare a pedepsei în Codul penal, având un regim juridic propriu, diferit de cel al altor măsuri de individualizare a pedepsei. Astfel, instituția amânării aplicării pedepsei capătă natura unui beneficiu recunoscut de lege inculpaților care au săvârșit infracțiuni cu un grad de pericol social redus, beneficiu de care pot avea parte dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de Codul penal. Tocmai pentru că amânarea aplicării pedepsei nu reprezintă o soluție de condamnare, ci are natura unui beneficiu, apreciază că față de condițiile restrictive de dispunere, anulare și revocare, persoana față de care se dispune amânarea aplicării pedepsei trebuie să dea dovadă de o diligență sporită pentru a arăta că a înțeles implicațiile faptei sale, gravitatea pe care o prezintă pentru ordinea publică, mai ales că, la dispunerea măsurii, instanța o avertizează cu privire la conduita viitoare și la consecințele la care se expune dacă va mai comite infracțiuni. De altfel, prin Decizia nr. 70 din 29 ianuarie 2019, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal, inclusiv din perspectiva prevederilor art. 16 din Constituție, reținând că textul de lege criticat nu contravine principiului egalității în drepturi. Prin aceeași decizie, instanța de contencios constituțional a mai reținut că soluția juridică prevăzută de dispozițiile art. 88 alin. (3) din Codul penal reprezintă opțiunea legiuitorului, conform politicii sale penale și a fost reglementată conform prevederilor art. 61 alin. (1) din Constituție și în marja de apreciere prevăzută de acestea.

27. Totodată, Guvernul, în punctul de vedere transmis în Dosarul Curții Constituționale nr. 3.768D/2021, consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) și ale art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal este neîntemeiată. Referitor la prevederile art. 88 alin. (3) din Codul penal, invocă jurisprudența Curții Constituționale, și anume considerentele Deciziei nr. 70 din 29 ianuarie 2019. În ceea ce privește dispozițiile art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal, arată că textul de lege criticat constituie o aplicare a prevederilor art. 88 alin. (3) din același Cod, care stabilesc obligativitatea executării pedepsei în cazul revocării amânării aplicării acesteia.

28. Avocatul Poporului, în punctul de vedere transmis în Dosarul Curții Constituționale nr. 205D/2020, consideră că dispozițiile art. 88 alin. (3) din Codul penal sunt constituționale. Astfel, apreciază că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate privind încălcarea prevederilor art. 11, ale art. 20 și ale art. 23 alin. (1) din Constituție, ale art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenție și ale art. 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Consideră că săvârșirea cu

intenție a unei noi infracțiuni, după amânarea aplicării pedepsei, în condițiile prevăzute de dispozițiile art. 88 alin. (3) din Codul penal, constituie o ignorare a obligației legale stabilite în sarcina persoanei supravegheate și a beneficiului acordat acesteia de îndreptare fără aplicarea unei pedepse, fiind o consecință a comportamentului său necorespunzător. Nerespectarea interdicției de săvârșire a unei noi infracțiuni demonstrează ineficiența amânării aplicării pedepsei, iar soluția juridică criticată referitoare la revocarea acesteia din urmă și la aplicarea dispozițiilor privind concursul de infracțiuni reprezintă opțiunea legiuitorului, conform politicii sale penale. Invocă în acest sens și considerentele care au fundamentat Decizia Curții Constituționale nr. 70 din 29 ianuarie 2019. Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal față de prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, menționează că textul de lege supus controlului de constituționalitate reprezintă o normă de drept substanțial, situație în care nu sunt aplicabile prevederile constituționale privind dreptul la un proces echitabil. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal față de prevederile art. 1 alin. (5) și ale art. 16 alin. (1) din Constituție, arată că aceasta nu poate fi reținută, întrucât textul de lege criticat se aplică în mod egal tuturor persoanelor care se încadrează în ipoteza normei, tratamentul juridic fiind același, fără discriminări. Amintește și Decizia nr. 24 din 19 septembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept vizând modalitatea de interpretare a dispozițiilor art. 83 alin. (1) lit. b) și ale art. 88 alin. (3) din Codul penal.

29. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

30. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

31. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 88 alin. (3) și ale art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal, care au următorul cuprins:

— Art. 88 alin. (3): „*Dacă după amânarea aplicării pedepsei persoana supravegheată a săvârșit o nouă infracțiune, cu intenție sau intenție depășită, descoperită în termenul de supraveghere, pentru care s-a pronunțat o condamnare chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă amânarea și dispune aplicarea și executarea pedepsei. Pedepsa aplicată ca urmare a revocării amânării și pedeapsa pentru noua infracțiune se calculează conform dispozițiilor privitoare la concursul de infracțiuni.*”;

— Art. 91 alin. (3) lit. b): „(3) *Nu se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, dacă: (...) b) aplicarea pedepsei a fost inițial amânată, dar ulterior amânarea a fost revocată.*”;

32. În susținerea neconstituționalității dispozițiilor de lege criticate, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept în componenta sa referitoare la garantarea drepturilor cetățenilor, ale art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor, ale art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1) și (3) privind

accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție, ale art. 23 alin. (12) privind legalitatea incriminării și a pedepsei, ale art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 alin. (3) referitor la independența judecătorilor, ale art. 126 alin. (1) privind instanțele judecătorești, ale art. 148 alin. (2)—(4) referitor la integrarea în Uniunea Europeană, precum și ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 3 referitor la interzicerea torturii, ale art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 7 referitor la legalitatea incriminării și a pedepsei și ale art. 8 privind dreptul la respectarea vieții private și de familie din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 4 referitor la dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori din Protocolul nr. 7 la Convenție, precum și ale art. 49 privind principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor și ale art. 50 referitor la dreptul de a nu fi judecat sau condamnat de două ori pentru aceeași infracțiune din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

33. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 88 alin. (3) și ale art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederi din Constituție, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene invocate și în prezenta cauză și față de critici similare.

34. Astfel, prin Decizia nr. 306 din 9 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1130 din 24 noiembrie 2020, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) și ale art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal, pentru argumentele reținute în paragrafele 13—24 din această decizie. Cu acel prilej, Curtea a reținut că dispozițiile art. 80—106 din Codul penal prevăd următoarele patru moduri de individualizare a pedepsei: renunțarea la aplicarea pedepsei (art. 80—82), amânarea aplicării pedepsei (art. 83—90), suspendarea executării pedepsei sub supraveghere (art. 91—98) și liberarea condiționată (art. 99—106). Acestea reprezintă excepții de la regula executării pedepselor penale în regim de detenție și, respectiv, a plății sumei de bani reprezentând amenda penală, excepții reglementate de legiuitor în considerarea gravității reduse a faptelor prevăzute de legea penală săvârșite. Astfel, pericolul redus al faptelor ce constituie elementul material al laturii obiective a infracțiunii indică faptul că pentru realizarea scopului pedepsei penale, acela de reeducare a persoanei condamnate și de prevenire a săvârșirii unor noi infracțiuni, nu este necesară executarea de către făptuitor a pedepsei penale potrivit regulilor generale, prevăzute la art. 56—64 din Codul penal, având eficiență renunțarea la aplicarea pedepsei sau dispunerea unei pedepse individualizate conform art. 83—106 din Codul penal. Cele patru forme de individualizare a pedepsei sunt reglementate gradual, în funcție de intensitatea efectelor juridice pe care le produc, respectiv de restrângerile pe care le presupun asupra exercitării drepturilor și libertăților fundamentale de către persoana condamnată, atât în cursul executării pedepsei, cât și ulterior momentului în care pedeapsa este executată. Așa fiind, legiuitorul a prevăzut, în mod expres, în cazul fiecărei forme de individualizare a pedepselor, condițiile ce trebuie îndeplinite pentru a putea fi dispusă, lăsând, totodată, la aprecierea judecătorului dispunerea lor. De asemenea, sunt reglementate, în cazul fiecărei forme de executare a pedepsei penale, condițiile în care acestea se revocă sau se anulează, soluțiile de revocare sau de anulare fiind obligatorii pentru instanțe.

35. Prin Decizia nr. 306 din 9 iunie 2020, precitată, Curtea a reținut că amânarea aplicării pedepsei reprezintă un mod de individualizare a pedepsei ce poate fi dispus, conform art. 83 alin. (1) și (2) din Codul penal, în următoarele condiții: pedeapsa stabilită, inclusiv în cazul concursului de infracțiuni, este amenda sau închisoarea de cel mult 2 ani; infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 42 lit. a) și b) din Codul penal sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare; infractorul și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității; în raport de persoana infractorului, de conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, de eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum și de posibilitățile sale de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea imediată a unei pedepse nu este necesară, dar se impune supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată; pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este mai mică de 7 ani, infractorul nu s-a sustras de la urmărire penală ori judecată și nu a încercat zădărnicierea aflării adevărului ori a identificării și tragerii la răspundere penală a autorului sau a participanților.

36. Prevederile art. 88 din Codul penal reglementează condițiile revocării amânării aplicării pedepsei, această soluție fiind obligatorie în următoarele cazuri: dacă, pe parcursul termenului de supraveghere, persoana supravegheată, cu recredință, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile impuse; în cazul când, până la expirarea termenului de supraveghere, persoana supravegheată nu îndeplinește integral obligațiile civile stabilite prin hotărâre, în afară de cazul când persoana dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească; dacă după amânarea aplicării pedepsei persoana supravegheată a săvârșit o nouă infracțiune, cu intenție sau intenție depășită, descoperită în termenul de supraveghere, pentru care s-a pronunțat o condamnare chiar după expirarea acestui termen. Revocarea amânării aplicării pedepsei este facultativă dacă infracțiunea ulterioară este săvârșită din culpă.

37. La rândul său, suspendarea executării pedepsei sub supraveghere poate fi dispusă, conform art. 91 alin. (1) din Codul penal, în următoarele condiții: pedeapsa aplicată, inclusiv în caz de concurs de infracțiuni, este închisoarea de cel mult 3 ani; infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii mai mare de un an, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 42 din Codul penal sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare; infractorul și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității; în raport de persoana infractorului, de conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, de eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum și de posibilitățile sale de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea pedepsei este suficientă și, chiar fără executarea acesteia, condamnatul nu va mai comite alte infracțiuni, însă este necesară supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată.

38. În aceste condiții, dispozițiile art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal prevăd că nu se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, dacă aplicarea pedepsei a fost inițial amânată, dar ulterior amânarea a fost revocată. Această limitare a aplicării suspendării executării pedepsei sub supraveghere constituie o aplicare a dispozițiilor art. 88 din Codul penal care stabilesc, în toate cazurile de revocare a amânării aplicării pedepsei, obligația instanței de a dispune executarea acesteia. Așa fiind, unul dintre efectele revocării amânării executării pedepsei este cel potrivit căruia pedeapsa penală a cărei amânare a aplicării constituie obiectul revocării nu poate fi individualizată conform art. 91 și următoarele din Codul

penal, fiind obligatoriu să fie executată. Prin urmare, prevederile art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal nu reglementează, în privința persoanelor care au fost condamnate anterior la pedeapsa închisorii mai mică de un an, o ipoteză juridică contrară celei prevăzute la art. 91 alin. (1) lit. b) din Codul penal, ci trebuie interpretate coroborat cu acestea din urmă, ele eliminându-le din sfera persoanelor care au fost condamnate anterior la o pedeapsă cu închisoarea mai mică de un an pe acelea care au beneficiat de amânarea aplicării pedepsei, formă de executare care, ulterior, a fost revocată.

39. Pentru aceste motive, prin Decizia nr. 306 din 9 iunie 2020, precitată, Curtea a constatat că sintagma „instanța revocă amânarea și dispune aplicarea și executarea pedepsei” din cuprinsul art. 88 alin. (3) din Codul penal este clară, precisă și previzibilă, întrunind atât standardele de calitate a legii, cât și exigențele principiului legalității incriminării, prevăzut la art. 23 alin. (12) din Constituție. Curtea a reținut că această manieră de reglementare a formelor de individualizare a pedepselor constituie opțiunea legiuitorului, fiind determinată de caracterul excepțional al acestora, de la regulile referitoare la executarea pedepselor penale, mai sus referit. În acest sens, prin Decizia nr. 250 din 25 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 18 iulie 2017, paragrafele 23 și 25, Curtea a statuat că, în actualul Cod penal, legiuitorul român are o orientare mai degrabă preventivă decât represivă, de vreme ce s-a optat pentru reducerea limitelor speciale de pedeapsă pentru mai multe infracțiuni, concomitent cu înăsprirea tratamentului penal al pluralității de infracțiuni; legiuitorul a urmărit ca noul Cod penal să ofere și instrumente mult mai eficiente pentru individualizarea și sancționarea pluralității de infracțiuni, așa încât noul Cod penal răspunde unei puternice exigențe sociale, de a reglementa mai sever tratamentul sancționator al celui care repetă comportamentul infracțional. Potrivit expunerii de motive la proiectul de Lege privind Codul penal, într-un stat de drept, întinderea și intensitatea presiunii penale trebuie să rămână în limite determinate, în primul rând, prin raportare la importanța valorii sociale lezate pentru cei care înfrâng pentru prima oară legea penală, urmând să crească progresiv pentru cei care comit mai multe infracțiuni înainte de a fi definitiv condamnați și cu atât mai mult pentru cei aflați în stare de recidivă. De aceea, limitele de pedeapsă prevăzute în Partea specială trebuie corelate cu dispozițiile Părții generale, care vor permite o agravare proporțională a regimului sancționator prevăzut pentru pluralitatea de infracțiuni; săvârșirea mai multor infracțiuni de către aceeași persoană demonstrează o perseverență pe calea infracțională a acesteia, așa încât sunt necesare sisteme de sancționare adecvate pentru asigurarea constrângerii și reeducării, iar reglementarea acestora trebuie să se facă respectând Constituția și supremația sa. Totodată, Curtea a reținut că individualizarea sancțiunilor de drept penal este, pe de o parte, legală — revine legiuitorului, care stabilește normativ pedepsele și celelalte sancțiuni de drept penal, prin fixarea unor limite minime și maxime ale fiecărei pedepse, care să corespundă în abstract importanței valorii sociale ocrotite prin săvârșirea faptei incriminate, iar, pe de altă parte, judiciară — pe care o realizează judecătorul în cadrul limitelor stabilite de lege. Curtea a subliniat importanța individualizării legale a sancțiunilor de drept penal prin aceea că legiuitorul nu poate să confere judecătorului o libertate absolută în stabilirea pedepsei concrete, întrucât ar exista riscul unei interpretări și aplicări arbitrare a pedepsei. Pe de altă parte, Curtea a apreciat că, în reglementarea sancțiunilor de drept penal de către legiuitor, trebuie stabilit un echilibru între dreptul fundamental, care face obiectul limitării impuse de sancțiune, și valoarea socială a cărei protecție a determinat limitarea.

40. Având în vedere aceste considerente, prin Decizia nr. 306 din 9 iunie 2020, precitată, Curtea a constatat că persoanele

condamnate la pedepse cu închisoarea mai mici de un an, în privința cărora au fost dispuse amânarea aplicării pedepsei, iar apoi revocarea soluției anterior menționate, se află într-o situație diferită de cea a persoanelor condamnate anterior la pedepse cu închisoarea mai mici de un an, care nu au beneficiat de amânarea aplicării pedepsei, în cazul cărora se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, conform art. 91 alin. (1) lit. b) din Codul penal. Pentru acest motiv, prevederile art. 88 alin. (3) și ale art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal sunt în acord cu dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție. În acest sens, Curtea Constituțională a reținut, în jurisprudența sa, că principiul egalității presupune reglementarea aceluiași regim juridic în cazul persoanelor care se află în situații similare și că acesta nu obligă la prevederea unor reguli identice în privința persoanelor aflate în situații diferite.

41. În ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 49 alin. (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea a constatat că acestea nu sunt aplicabile în cauză.

42. Referitor la susținerea conform căreia textele de lege criticate contravin prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin Decizia nr. 306 din 9 iunie 2020, precitată, Curtea a reținut că acestea nu sunt aplicabile în cauză, întrucât dreptul la un proces echitabil este asigurat prin norme ale dreptului procesual penal, iar prevederile art. 88 alin. (3) și ale art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal constituie norme de drept penal substanțial.

43. Cu privire la susținerea potrivit căreia dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 146 lit. d) și ale art. 148, Curtea a constatat, prin decizia mai sus menționată, că acestea nu au legătură cu cauza, întrucât reglementează atribuția Curții Constituționale de a soluționa excepții de neconstituționalitate și, respectiv, integrarea României în Uniunea Europeană.

44. În același sens sunt și Decizia nr. 70 din 29 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din

7 mai 2019, Decizia nr. 522 din 15 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1108 din 22 noiembrie 2021, și Decizia nr. 570 din 22 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 26 ianuarie 2023, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal.

45. Prin Decizia nr. 70 din 29 ianuarie 2019, precitată, paragraful 22, Curtea a mai reținut că maniera de reglementare a regimului individualizării pedepsei în cazul concursului de infracțiuni săvârșit în ipoteza prevăzută prin textul criticat nu este de natură să încalce dreptul judecătorului de a proceda la individualizarea judiciară a pedepsei în situația analizată, fiind determinată de aprecierea de către legiuitor a pericolului pe care îl prezintă pentru valorile sociale ocrotite prin legea penală săvârșirea de către persoana supravegheată a unei noi infracțiuni pe parcursul termenului de supraveghere. Pentru aceste motive, nu poate fi reținută încălcarea, prin dispozițiile art. 88 alin. (3) din Codul penal, a prevederilor art. 124 alin. (3) din Legea fundamentală.

46. De asemenea, prin Decizia nr. 570 din 22 noiembrie 2022, precitată, paragraful 34, Curtea a reținut că soluția juridică criticată reprezintă opțiunea legiuitorului, conform politicii sale penale, și a fost reglementată conform dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție și în marja de apreciere prevăzută de acestea. Din această perspectivă, prevederile art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori, consacrat și de dispozițiile art. 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, nu își găsesc incidența în cauză.

47. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) și ale art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal, pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

48. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Darius Alin Togoie în Dosarul nr. 1.337/176/2019 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală, de Petrică Vasile Buzdugan în Dosarul nr. 444/266/2019 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori, de instanța judecătorească, din oficiu, în Dosarul nr. 3.215/249/2019 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală, de Sergiu Marian Rîpan în Dosarul nr. 7.412/190/2020 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de Viorel Nină în Dosarul nr. 38/751/2021 al Curții Militare de Apel București și constată că dispozițiile art. 88 alin. (3) și ale art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală, Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori, Curții de Apel București — Secția a II-a penală, Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și Curții Militare de Apel București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 iulie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ
SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU
SIGURANȚA ALIMENTELOR
Nr. 163 din 3 octombrie 2024

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Nr. 159 din 3 octombrie 2024

MINISTERUL AGRICULTURII
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 372 din 4 octombrie 2024

ORDIN

pentru modificarea art. 1 din Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 155/143/347/2024 privind stabilirea unor măsuri suplimentare pentru controlul și eradicarea pestei micilor rumegătoare

Văzând Referatul de aprobare nr. 2.975 din 3 octombrie 2024, întocmit de Direcția generală sănătatea și bunăstarea animalelor din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

ținând cont de prevederile Regulamentului (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor și ale Regulamentului delegat (UE) 2020/687 al Comisiei din 17 decembrie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele de prevenire și control al anumitor boli listate,

având în vedere prevederile Deciziei de punere în aplicare (UE) 2024/2.119 privind anumite măsuri de urgență referitoare la infecțiile cu virusul pestei micilor rumegătoare din România, precum și ale Regulamentului delegat (UE) 2020/687 al Comisiei din 17 decembrie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele de prevenire și control al anumitor boli listate, cu modificările ulterioare,

ținând cont de prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare, al art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, și ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emit următorul ordin:

Art. I. — La articolul 1 din Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 155/143/347/2024 privind stabilirea unor măsuri suplimentare pentru controlul și eradicarea pestei micilor rumegătoare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 899 din 5 septembrie 2024, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Pentru o perioadă de 60 de zile, pe teritoriul României, se respectă următoarele măsuri:”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale
Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor,
Alexandru Nicolae Bociu

p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despescu,
secretar de stat

p. Ministrul agriculturii
și dezvoltării rurale,
Sorin Moise,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**pentru modificarea Ordinului ministrului educației
nr. 5.025/2022 privind acordarea acreditării pentru unitatea
de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic
„Armand Călinescu” din municipiul Pitești, județul Argeș**

Având în vedere prevederile:

— Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;

— Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 6 din 19.07.2022;

— Solicitării Colegiului Tehnic „Armand Călinescu” nr. 10.252 din 6.09.2023 privind omiterea din Ordinul ministrului educației nr. 5.025/2022 a calificării profesionale „tehnician proiectant C.A.D.”;

— Referatului de aprobare nr. 13.174 din 21.11.2023 pentru modificarea Ordinului ministrului educației nr. 5.025/2022 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Armand Călinescu” din municipiul Pitești, județul Argeș,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului educației nr. 5.025/2022 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Armand Călinescu” din municipiul Pitești, județul Argeș, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 14 septembrie 2022, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic «Armand Călinescu», cu sediul în municipiul Pitești, bd. I.C. Brătianu nr. 44, județul Argeș, pentru nivelul de învățământ «liceal», profilul «tehnic», domeniul pregătirii de bază «mecanică», calificarea profesională «tehnician proiectant C.A.D.», limba de predare «română», forma de învățământ «cu frecvență (zi)».”

2. Anexa se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN
privind prospectele operațiunilor de preschimbare a titlurilor de stat aferente
lunii octombrie 2024

În temeiul:

— art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 109/2021, cu completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului-cadru privind operațiunile de piață cu titluri de stat pe piața internă, aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 318/2022, cu modificările ulterioare, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 8/2022 privind operațiunile de administrare a datoriei publice guvernamentale efectuate de către Ministerul Finanțelor pe piața titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, al Normei Băncii Naționale a României nr. 1/2022 pentru aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 8/2022 privind operațiunile de administrare a datoriei publice guvernamentale efectuate de către Ministerul Finanțelor pe piața titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 10/2024 privind piața secundară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României și al Convenției nr. 184.575/13/2005, încheiată între Ministerul Finanțelor și Banca Națională a României,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea administrării riscurilor asociate datoriei publice guvernamentale, se aprobă prospectul operațiunilor de preschimbare a titlurilor de stat în luna octombrie 2024 în valoare nominală totală de 200 milioane lei, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de management al datoriei publice și fluxurilor de trezorerie va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor,
Alin Marius Andrieș,
secretar de stat

București, 3 octombrie 2024.
Nr. 6.245.

ANEXĂ

PROSPECTUL
operațiunilor de preschimbare a titlurilor de stat

Art. 1. — În vederea administrării riscurilor asociate datoriei publice guvernamentale în luna octombrie 2024, Ministerul Finanțelor organizează operațiuni de preschimbare a titlurilor de stat după cum urmează:

a) Elementele de identificare a seriilor de titluri de stat în circulație oferite spre preschimbare (etapa de răscumpărare):

Tipul titlului de stat	Seria emisiunii (codul ISIN)	Data licitației	Data decontării licitației	Data scadenței	Valoarea nominală individuală (lei)	Rata cuponului (%)	Dobânda acumulată (lei/titlu)
OS	RO0TLVC1MCW4	8 octombrie 2024	10 octombrie 2024	25 noiembrie 2024	5.000	3,70	161,75
OS	RO1425DBN029	8 octombrie 2024	10 octombrie 2024	24 februarie 2025	5.000	4,75	148,60

b) Elementele seriei de titluri de stat redeschise:

Tipul titlului de stat	Seria emisiunii (codul ISIN)	Data licitației	Data decontării licitației	Data scadenței	Valoarea nominală individuală (lei)	Valoarea totală indicativă (mil. lei)	Dobânda acumulată (lei/titlu)	Rata cuponului (%)
OS	RO0DU3PR9NF9	8 octombrie 2024	10 octombrie 2024	24 februarie 2038	5.000	200	247,14	7,90

Art. 2. — Metoda de adjudecare este licitația și va avea loc la data menționată în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț multiplu. Cotația de preț va fi exprimată sub formă procentuală, cu patru zecimale.

Art. 3. — Costul brut total aferent titlurilor nou-emise/redeschise solicitate de către fiecare participant sau client al acestuia la licitația de preschimbare trebuie să fie mai mare sau egal cu costul brut total al titlurilor de stat oferite spre preschimbare de respectivul participant sau client, diferența în lei urmând a fi plătită către Ministerul Finanțelor la data decontării operațiunii. Diferența în lei dintre costul brut total al titlurilor nou-emise/redeschise solicitate și costul brut total al titlurilor oferite spre preschimbare nu trebuie să depășească costul brut individual al unui titlu de stat nou-emis/redeschis, calculat la prețul cel mai mare specificat în oferta respectivului participant sau client.

Art. 4. — Participanții la operațiunile de preschimbare a titlurilor de stat sunt dealerii primari care prezintă oferta în cont propriu și în contul clienților lor, deținători legali de titluri de stat din seriile anunțate pentru etapa de răscumpărare a operațiunii de preschimbare.

Art. 5. — În cadrul licitațiilor de preschimbare:

1. Ofertele de preschimbare sunt competitive și necompetitive.

2. În cadrul ofertei competitive de preschimbare de titluri de stat se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 8.1 la Norma Băncii Naționale a României nr. 1/2022 pentru aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 8/2022 privind operațiunile de administrare a datoriei publice guvernamentale efectuate de către Ministerul Finanțelor pe piața titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României.

3. Numărul cotațiilor de preț nu este restricționat.

4. Ofertele de preschimbare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

5. În cadrul ofertei de preschimbare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 8.2 la Norma Băncii Naționale a României nr. 1/2022 pentru aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 8/2022 privind operațiunile de administrare a datoriei publice guvernamentale efectuate de către Ministerul Finanțelor pe piața titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României. Se admit oferte de preschimbare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul valorii indicative anunțate pentru fiecare operațiune de preschimbare de titluri de

stat. Oferta necompetitivă depusă de dealerul primar în contul unui singur client nu va putea depăși valoarea calculată prin aplicarea ponderii anterior menționate. Executarea acestora se va efectua la nivelul prețului mediu ponderat al ofertelor competitive pentru titlurile nou-emise/redeschise rezultat în procesul de licitație.

6. Fiecare tranșă a ofertei de preschimbare competitive sau necompetitive va avea o valoare minimă egală cu valoarea nominală unitară aferentă instrumentelor oferite spre preschimbare (etapa de răscumpărare).

Art. 6. — Ministerul Finanțelor anunță prețul net cu 4 zecimale aferent titlurilor oferite spre preschimbare (etapa de răscumpărare), până la ora de începere a primirii ofertelor, prin publicarea pe website-ul Ministerului Finanțelor și/sau pe platformele electronice de știri financiare.

Art. 7. — (1) Ofertele de preschimbare a titlurilor de stat se transmit la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației în intervalul orar 10.00—12.00.

(2) Ședința de licitație începe după încheierea orarului de transmitere a ofertelor de participare la licitație specificat la alin. (1).

Art. 8. — În funcție de necesitățile de finanțare și/sau de nivelul randamentului rezultat în urma licitației, Ministerul Finanțelor își rezervă dreptul ca suma aferentă operațiunilor de preschimbare să fie majorată, micșorată sau anulată.

Art. 9. — Rezultatele operațiunii de preschimbare a titlurilor de stat se vor stabili în ziua desfășurării licitației, de către Comisia de licitație constituită în acest scop, și vor fi date publicității.

Art. 10. — Evenimentele de plată aferente operațiunii de preschimbare a titlurilor de stat se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de depozitare și decontare a instrumentelor financiare — SaFIR.

Art. 11. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre decontările aferente titlurilor de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 12. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

Art. 13. — Sumele încasate de Ministerul Finanțelor ca urmare a operațiunilor de preschimbare se utilizează pentru finanțarea deficitului bugetar și refinanțarea datoriei publice.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

